

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : (myśli - aforyzmy) : (LXIII) [wybrał Roman Łyczywek]

Palestra 26/11-12(299-300), 121-122

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na stronie 83 autorka podaje, że następczynią Nadziei Worobjew w kuchni szpitalnej została Eugenia Afletun. To nie jest ściśle. Pani Afletun pełniła rolę konwojentki, natomiast miejsce Nadziei Worobjew zajęła w kuchni szpitalnej pani Dewiczowa jako pomocnica kierowniczkii kuchni Łebkowskiej.

Mimo tych drobnych potknięć i nieścisłości książka jest pożyteczna i ciekawa. Przybliży ona młodemu pokoleniu najbardziej tragiczne, ale zarazem i najwznioślejsze chwile przeżywane w

historii przez polskie społeczeństwo w okresie okupacji niemieckiej.

Książka Reginy Domańskiej nie jest książką naukową. Jest to popularna książka historyczna, napisana interesująco, ze współczuciem dla ludzkiego cierpienia. Pozwala wyobraźni odtworzyć życie ludzi zamkniętych w więzieniu, które służyło celom niemieckiego terroru. Książka pokazuje także, że terror nie osłabił walczących z tym terrorem.

adw. Karol Pędowski

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)

(LXIII)

Prawo oskarżonego do nieujawniania prawdy idzie dalej niż uprawnienie w tym zakresie jego obrońcy.

(LIPCZYŃSKA)

To, co służy udowodnieniu wszystkich innych rzeczy, samo nie może być dowiedzione; łańcuch dowodów musi mieć początek.

(BENTHAM)

Czemu ten sam dowód uznawany bywa za prawdziwy w procesie przeciwko oskarżonemu nie karanemu, a za nieprawdziwy w procesie przeciwko recydywiście?

(SASKI)

W wymiarze sprawiedliwości trzeba zachować sprawiedliwość wymiaru.

(GRODZKI)

Najbardziej rozwścieczeni zawsze w końcu pociągają za sobą innych.

(HÉRITIER)

Nie wiem, po co żyje człowiek, który nie chce być z dnia na dzień lepszym?

(ROMAŃSKI)

Słowa, które rzucaliśmy na wiatr, są jak liście zeschnięte, jesiennymi wichrami ciskane na gnój.

(Kard. WYSZYŃSKI)

Nie ma nic słodszeo nad światło prawdy.

(CYCERON)

Każdy język ma swój specyficzny sposób milczenia.

(CANETTI)

Nie zawsze jest rzeczą miłą, by przyjaciel stawał się klientem, natomiast chętnie zdobywa się klienta jako przyjaciela.

(BENEDIKT)

Najwyższym celem procesu karnego jest wykrycie prawdy materialnej. Tam, gdzie przeciwstawiają się sobie interes prawdy materialnej i interes szybkości, ten ostatni zawsze ustąpić musi pierwszemu.

(GLAZER)

Zgoda tego, kto powierzył tajemnicę, nie zobowiązuje obrońcy do jej ujawnienia i nie zwalnia od obowiązku zachowania tajemnicy.

(SAILLARD)

Niech zawsze pamięta, że i ci źli ludzie poprawić się mogą.

(NIEMCEWICZ)

Uważam obecny — przejściowy, jak sądzę — ustrój centralistyczny Rzeczypospolitej Polskiej za jedną z kardynalnych wad naszej gospodarki narodowej.

(RATAJSKI, 1924)

Łatwiej odpowiedzieć na sto pytań mędrca niż na jedno pytanie głupca.

(SAFRIN)

Panowanie sprawiedliwości wymaga dwu warunków: dobrych ustaw i starania władz o ich przestrzeganie.

(de VATTEL)

Winien jesteś popełnienia jednego przestępstwa, wobec czego jest możliwe, że popełniłeś i sto innych.

(BECCARIA)

Jeżeli adwokat lub prokurator albo człowiek im podobny ośmieli się kazać doręczać Jego Królewskiej Mości przez żołnierzy memoriały w sprawach procesowych lub w sprawach o łaskę królewską albo jeżeli będzie podżegał ludzi do tego, iżby podawali Jego Królewskiej Mości memoriały w sprawach załatwionych i osądzonych, to wówczas zgodnie z wolą Jego Królewskiej Mości taki człowiek bez miłosierdzia zostanie powieszony, a obok niego zostanie powieszony pies.

(FRYDERYK WILHELM I, 1739)

Wybrał Roman Łyczywek